

førelse af Umiddelbarheden i den Grad, som det sker. Det staar for mig aldeles klart, at det vil være til Besvær og Udgift for mange, til ganske særlig Udgift for Staten og ikke til Nytte for noget som helst Menneske. Og ganske særlig, efter at man her i Tinget er begyndt at slingre en lille Smule bort fra Umiddelbarheden i dens strengeste Forstand. (Afbrydelse af *Alfred Christensen*.) — Ja, det er maaske for stærkt et Udtryk, men man er dog gaaet lidt bort derfra, man fastholder ikke Umiddelbarhedsprincippet i hele sin Udstrækning, det ved det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds godt —, efter at man er begyndt at fravige Princippet i sin Helhed, forekommer det mig, at man burde være gaaet fuldstændig bort fra det og have forladt det. Jeg tror ogsaa, at Forholdet er det, at blandt de retslærde, som tidligere have holdt saa stærkt paa Umiddelbarhedsprincippet, er Stemmningen ikke mere saa bestemt for, at Umiddelbarhedsprincippet er det eneste rette.

Hvad vi endvidere — og det er en af Hovedsagerne ved denne Reform — ikke synes om, er Spørgsmaalet om Nævninger, ganske særlig de Nævninger, som foreslaas i Folketingets Affattelse. Det ærede Medlem kan godt sige om os, at vi ikke ville gaa med til demokratiske Reformere, fordi vi ere Modstandere af disse Nævninger. Jeg vil dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at et af de Medlemmer, som han sætter højest uden for den socialdemokratiske Gruppe, afdøde Trafikminister Hørup, har holdt en lang Tale her i Tinget. Det er en Tale, som det ærede Medlem skulde læse igennem med stor Opmærksomhed, og jeg vil henlede alle ærede Medlemmers Opmærksomhed paa den; den findes i Rigsdagstidenden for 1891—92, Sp. 1060. (*Sabroe*: Ja, den er god.) Ja, den er god, selv det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds indrømmer nu, at den er god. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem for Aarhus giver saavel Hørup som mig Ret i vore Betragtninger: — Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at vi vare løbne fra vore Standpunkter, de Standpunkter, som havde været Højres. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at saa forbenet er man jo da ikke, at man, naar man bliver overbevist om, at et Standpunkt er forkert, ensidigt holder fast ved det og ikke vil forlade det. Men jeg kan nu ikke indrømme det ærede Medlem, at vi ere løbne fra vore Standpunkter. Specielt Spørgsmaalet om Nævninger, som forfægtes

saa stærkt, er jo et Spørgsmaal, der, som allerede fremhævet her i Dag, er kommet op fra Enevældens Tid, fra en Tid, da man levede under Indtrykket fra Enevælden, og det er Forhold, som slet ikke passe paa vor Tid. Det ærede Medlem tager fejl; det er ikke os, der ere løbne fra Standpunkterne, det er Tiden, der er løbet fra de forældede Standpunkter. Og naar det ærede Medlem siger, at vi ere løbne fra et Standpunkt fra før Syndfloden, skal jeg sige, at det glæder mig i allerhøjeste Grad, og jeg skal ikke aflægge Besøg hos det ærede Medlem paa den anden Side Syndfloden. (Modsigelse: Det var Standpunkterne, der vare før Syndfloden.) Saa sagde det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds (*Sabroe*), at de nuværende Rets tilstande bød de rige alle mulige Forretigheder fremfor de Forhold, der vilde komme til Stede efter den ny Reform. (*Marott*: Det gøre de ogsaa!) Naa, det ærede Medlem for Odense er altsaa enig deri. Jeg vil meget gerne bede de 2 ærede Medlemmer paavise os, hvorledes de komme til dette Resultat, jeg vil bede dem vise mig, hvorledes den bestaaende Rets tilstand giver de rige en større Forret, end den ny vil gøre.

Jeg skal endnu til Slutning pointere, at hverken jeg eller Højre i Almindelighed er paa nogen mulig Maade Modstander af en Retsreform. Jeg fremhævede ogsaa tydeligt og klart i Gaar, og jeg har sagt det før, at jeg ønsker snarest mulig dette Forslags Skæbne afgjort, fordi denne Sag ligger og har ligget i Aartier og spærret for at faa en Retsreform overhovedet.

Birek: Det ærede Medlem for Kalundborg (*Krabbe*) imødegik mig jo meget sagtligt. Der er dog et Par enkelte Punkter, hvor det ærede Medlem synes at have misforstaaet mig, idet han tror, at jeg har ment at ville beskyldte Jurymændene for at være uvidende. De kunne selvfølgelig godt være det og ville maaske i mange Tilfælde være det, men det er ikke det afgørende. Det afgørende er, at de ikke kende Sagen og ikke kende Personen, før — og denne Bemærkning gør jeg samtidig til det ærede Medlem for Storeheddinge (*Høgsbro*) — de offentlige Forhandlinger begynde, og det vil maaske i mange Tilfælde kun være faa Timer, før de skulle samles og afgive en Domserklæring. Det er det, jeg stadig anser for en Fejl — og jeg mener, at det er faktisk, at man er utilfreds med det andre Steder —, her at gennemføre et System, som hviler paa den